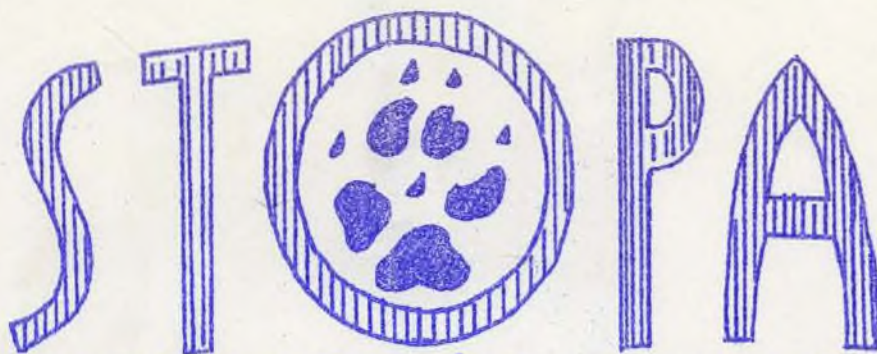

"Chcem' věrni zůstat
také dál..."

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V EXILU - ZPRÁVA Č.4

STOPA P.O. Box 1948
San Diego, California
92112

Prosinec 1963

Prosinec

Po sněhu půjdu čistém, bílém,
hru vrdci zvonkovou,
Vánoční země je mým cílem.
Až hvězdy vyplovou,
tu budu blízko již. A budu ještě blíž,
až lesní půjdu tmou.

Tu ztichnu tak, jak housle spící,
a malý náhle, dětinský,
a v rukou žmole beranici,
včarován v ticho mýtiny,
tu budu blízko již. A budu ještě blíž,
svých slz až přejdu bystřiny.

Mír ovane mne, jak by z chléva,
v němž vůl a oslík klímají,
světélka stříknou zprava, zleva,
noc modrá vzlykne šalmají,
tu budu blízko již. Ach jsem tak blízko již,
snad pastýři mne poznají...

f.š.

Z DOŠLÝCH DOPISŮ:

- * 27. listopadu došla "Potěšující hláška z Hamilton-Ont., Kanada: Bublajz je mimo nebezpečí a jeho zdlouhavá konvalescence dobře pokračuje." Zůstane ještě asi 14 dnů zde, než bude převezen domů do Bostonu. Podepsán Ilek, Bublajz a Nafta. Bublajz děkuje za projevovou účast a podporu. Pro další korespondenci: Br. Bublajz c/o Stopa, P.O.B.
- * Chicágští poslali Rackovi prostřednictvím Stopy dopis, kde mu nabídli pohostinství po dobu jeho dovolené. Zdá se, že jeho časový plán byl zdržen poněkud, ale snad se vše uskuteční dle představ všech, kteří se k pozvání připojili. Z řádek od Racka Chicágským: "Psalí bylo náramným překvapením. Ale nevím dosud kdy dostanu dovolenou a kam mi ji dájí. Čekám až náš Biskup přijede z Vatikánského sněma, od něho se dovím více. A pak napíši. Úspory jsou malé, ale možná, že se dostanu na nějakou loď jako kaplan. To by znamenalo volnou plavbu, napíši brzo - bratřky Rack."
 - * Dle tradiční zásady- adresu kohokoli ze Stopy lze poslat jen se svolením dotyčného. Toto na vysvětlení několika dotazů z došlých dopisů.
 - * Zde je výňatek z dopisu, který jsme nemohli uveřejnit dříve: "Obdržel jsem další Zprávu a jsem velmi potěšen, že od Vás opět slyším. Mám na erdci dvě věci a abych se vyjádřil srozumitelněji, píší anglicky. 1. Byl bych velmi rád, kdyby někdo v Rakousku mohl najít rodinu Chvátalů (2 syni, 1 dcera). Znáám se s nimi z Jugoslávie, kde jsme se poznali. Matka je Rakušanka. Snažím se také importovat určité zboží z Rakouska a přál bych si s někým vejít ve styk i za tímto účelem. 2. Přál bych si vědět, zda je někdo venku od Jaroměře nebo Ložic u Zábřehu (na Moravě) nebo Dačic. Také bych rád věděl zda je někdo kolem Franta Kopečný! Snažím se navázat styk s Jugoslávskými skauty a absolventy Lesní Školy. A to je vše co si přeji."

Bílý vlk

Bílý vlk dále také uvádí, že má možnost objednat skautské odznaky za výrobní cenu. Kdo by měl zájem (jako Bobr H. z Austrálie), bylo by asi možno poslat mu

okr. c.

Uznání Exilových Skautských Organizací opět zmařeno.

International Committee, či mezinárodní výbor skautský usnesl se někdy v březnu t.r. že bude považovat skautské exilové organizace za "bratry skauty" a že jim zajistí jakýsi poradní hlas na Mezinárodní Konferenci skautských organizací. Representanti Skautů Exulantů byli pozváni na Jamboree v Marathonu /Řecko/ a na zvláštní předběžnou poradu, kde se měly dohodnout podmínky jejich uznání s dvanácti zeměmi nejvíce interesovanými. Jsou to země, kde nejvíce exulantů se usadilo, hlavně U.S.A., Anglie, Francie, Holandsko, Belgie a některé země jihoamerické. K dohodě nedošlo, či schůze se vlastně vůbec nekonala pro odpor Američanů, kteří nechtějí exilové organizace jako samostatné skautské spolky. Po tomto neúspěchu se sešla zvláštní komise International Bureau se zástupci exilových skautů, aby našla novou formuli pro "modus vivendi". Výsledek dohody byl, že se exulantské organizace předně mají zapojit a organizovat jako jednotky místních organizací národních podle staré zásady plk. Wilsona, která byla přijata v r 1947. Teprve po tomto zapojení jim může být dán jakýsi "poradní hlas na International Conference. To ovšem znamená mnohem méně, nežli bylo slibováno na jaře. Zástupci exilových organizací přijali tuto nabídku jako prozatímní kompromis.

Na schůzi International Conference na ostrově Rhodu, kde byli zástupci všech skautských organizací byl podán pouze referát, že se v jednání o uznání pokračuje a že platí dosud zásada vyhlášená v oběžníku č 40, to znamená, že se dosud nic nezměnilo na usnesení z r 1947.

Díváme-li se na toto usnesení dnes, i když se nepodařilo to, co bychom si přáli, je to přece jakési částečné vítězství, nebo alespon krok dopředu. Podle usnesení z r 1947 bylo registrování cizojazyčných oddílů, či oddílů emigrantských pouze s o c a s n ě spáření a skauti, kteří se v nové vlasti usadili a naučili se místnímu jazyku měli podle tohoto usnesení postupně přecházeti do regulérních místních oddílů. Dnes je tomu šestnáct let všichni ti chlapi již dávno chodí do místních škol a naučili se místní řeči a přesto právo zřizovat vlastní oddíly nám bylo ponecháno a nad to se jedná o jakémsi "poradním hlase" v International Bureau a na International Conference.

Z historie tohoto sporu je jasné, že imigrantské země, a především USA nedovolí, aby na jejich území byly organizovány skautské jednotky, které by nepodlehaly jejich kontrole. Boy Scouts of America také ví dobře, že čas pracuje pro ně a že se mládež dříve, či později odnárodní. Kanada dnes podporuje ethnické skupiny a jejich národní kulturu a vlivem Kennedyho režimu i americká veřejnost se na ethnické skupiny dívá příznivě. Doufejme, že tento vliv Kennedych bude trvalý i za jejich nástupců. Zřizování ethnických oddílů nebude tedy jistě brzděno pokud ovšem budou organizovány v rámci Boy Scouts of America a B.S of Canada, a budou podléhat kontrole jejich zpravodajů.

Na druhé straně Poláci jsou nejutočnější skupinou emigrantů a nespokojí se s tímto řešením. Nezáleží jim na možnosti mít oddíly v rámci jiných organizací, ale chtějí prosadit, že oni, Harcerstwo Polské jsou j e d i n o u skautskou organizací Poláků na světě. Chějí být samostatní a na to nikdy imigrantské země nepřistoupí.

MEZI LAPONCI A POLÁRNÍ ZVĚŘÍ.

Mezi odbornými zkouškami, které zavedl československý Skaut - Junák platila odborka Stopaře za jednu z nejméně oblíbených a nejoblíbenějších. Stopařství souvisí totiž přímo se skautským jménem: stopař t.j. "scout"- "Pfadfinder"...Pro skauty to byla tedy velká čest, ale v Old-Skautingu jsme pohlíželi na stopařství již jaksi se shovívavostí a blahovůlí, nad tou, trochu planou, romantikou. Kdo dnes již potřebuje znalost stop? Snad nějaký Winetou a Old Shatterhand, ale moderní člověk? Jděte s tím k šípku!! Skautští stopaři Bob Hurikán a sřízlivější Vodenka nebyli bráni v širokých vrstvách Old Skautů příliš vážně. Také já jsem si nemyslel, že stopařství bude mít pro mne nějakou praktickou cenu, kromě skautské romantiky. Ale jsou země a kraje, kde bez čtení stop jsi jako majitel auta, který neumí řídit a jede po dálnici.

"Východně od Goggagaissa musíme narazit na stádo sobů rodiny Antiho", pravil mi Sven, můj norský spolupracovník a průvodce. Již tři dny jsme hledali sobí stádo rodiny Anti, jedné z nejstarších laponských rodin oblasti Karasjoku. Naše zásoby byly již vyčerpány a moje trpělivost také. V šatůdku mi žalostně škroukalo. Byli jsme ozbrojeni jenom laponskými noži a s těmi neulovíš sněžního kůra nebo zajíce běláka. Naše bačohy byly však těžké, neboť jsme vlekli přikrývky, stan a láhve s alkoholem a jinými preparačními prostředky, fotoaparáty a pod, ale již nic k snůdku a o nějakém "Samevirketlager"- norském obchodu nebylo v blízkosti ani pětuchy.

"Každým rokem v tuto dobu bývala rodina Anti se soby kolem Vuorjegaissa, kde jsme byli před dvěma dny. To bylo snadno je najít. Letos se dali sobí do pohybu mnohem dříve. Musíme nyní stále na severozápad", vysvětloval a jaksi se omlouval Sven. Již tři dny mne vedl; řídili jsme směr podle kompasu-busoly a dosti podrobné mapy. Překřížili jsme několikrát stopy stád sobů, ale to byly staré stopy, tak jsme jim nevěnovali mnoho pozornosti. Jednou jsme se polekali, protože jsme přišli na čerstvé stopy medvěda, ale nedošlo k žádnému setkání, kromě stop jsme neviděli z medvěda nic. Šli jsme již opět skoro celý den.

"Hle, zde je čerstvá sobí stopa", zvolal jsem pojednou. (Fotografie str.5, fig.2)

"To je bezvýznamné", pravil Sven, "to je nějaký zatoulaný sob a jeho stopa vede zcela odlišně od naší zamýšleného směru."

"Žádný sob se nezdržuje příliš dlouho sám, oddělen od stáda, Jsem jist, že nás tato stopa povede ke stádu," namítal jsem. Bylo potřebí delšího dohadování, než Sven souhlasil, abychom sledovali stopu, kterou jsem objevil.

Když jsme sledovali asi hodinu stopu jelena (sobího samce nazývají Norové i Laponci jednoduše "jelen", nebo "býk"), zjistili jsme, že s mnoha oklikami nás stopa vedla do zcela opačného směru, než jsme měli namířeno.

"Myslím, že bude nejrozumnější, když stopu opustíme a budeme sledovat svůj směr. Kdybychom se nebyli touto stopou zdrželi, mohli jsme být do večera u Goggagaissa", pravil Sven jaksi vyčítavě.

Byl jsem opravdu na rozpacích, co dělat! Pak jsem rozhodl pro kompromis

"Půjdeme ještě asi půl hodiny a když pak ještě nebudou žádné stopy po stádu sobů, tak se vrátíme!"

milý bratře!

11. ledna 64

Především děk za Tvůj dopis z 25. 10. 63 a přiloženou
penězovou částku (2.15 US \$)

Poděkujeme i za slibovaný odkaz - see BILY' VU (adresu
ve ZPRAVĚ č. 4.)

"TABOROVY OHNĚ" - název byl by měl být jiný, ale
co je to - příměrka - básně nebo co? (COLT?)

Proč TISKNI & DŮLEŽITÉ STATI ve svých dopisech
nebo čtenost (ČITELNOST) ~~na~~ Tvých dopisech
je někdy nejisté.

MUSEUM č. skauti v exilu: Dobrá myšlenka
ale bude lépe řešit to jak je, kde kdo má
své věci u sebe. Budou-li potřeba, (vyjít) bude
to možno to začít postou až v té době.

Také není pro to stabilní místo a prostor.
Proč pro chci pro tento účel je pochybné
nebo nechtějí dát ani papírové adresu. (see p. 2)

Proč existenci ve spojení.

Tvůj Franta

Po váhnutí a dalším dohadování se Sven konečně podrobil. Sledovali jsme ještě 20 minut stopu, když jsme zaslechli štěkot laponských psů. A neuběhlo ani deset dalších minut a před námi v kotlince mezi zkrivenými, zakrnělými, březovými kmínky objevil se kouř ohně, který vystupoval z laponských stanů. a brzy jsme se uvítali s Isaakem Anti a jeho bratřími a spatřili jejich velké stádo.

"Jak je to možné, že to stádo bylo právě v opačném směru, než jsem myslel," bručel si do vousů Sven, "ale ta stopa jelena nás správně přivedla."

"Podívej se, čerstvá jelení kůže", ukazoval jsem Svenovi.

Veliká medvědí kůže byla připevněna na jeden stan, aby mohla vyschnout. Kůže byla nápadně vlhká, nápadně čerstvá a krvavá.

"Tento medvěd napadl naše stádo", pravil Isaak na vysvětlenou, "tak jsme s ním museli bojovat, a jak vidíte, vyhráli jsme my. Jenže nám ten medvěd rozptýlil stádo, že jsme museli uhnout sem do této kotlinky a Morten a Paulus jsou ještě v okolí a hledají rozptýlené soby."

"Jelen, který nás sem přivedl byl jistě jeden z těch rozptýlených zvířat," pravil Sven.

Mnohdy rozplaší medvěd stádo sobů natolik, že trvá celý týden, než se zvířata opět najdou.

"Hlavně, že jsme vás našli", pravil jsem Antimu.

"Je dobře, že jsem se naučil u skautů stopovat, jinak bych nikdy nepřišel na nápad sledovat stopu jelena, a my jsme vás nenašli a dnes opět hladověli."

"Máte hlad?" pravil Anti, "tak pojdte honem do stanu. Právě máme opečené sobí maso ze sobího teleto, které jeden jelen napadl a těžce poranil, že jsme je museli zabít."

Toho dne jsme se opět dosyta najedli dobrého sobího koloucha.

"BABY"

N a ě p r v n í s c h ů z k a o p ě t p o l e t ě c h

Jednu listopadovou neděli jsme si udělali my skauti a skautky z Chicaga a okolí schůzku. Nebylo nás mnoho, sesedli jsme se u jednoho volkého stolu, ale byla to slezi- na s pravým srdečným skautským ovzduším. Promítli jsme nějaké obrázky ze skautských táborů v Australii a nějaké z letního tábora v Kanadě.

Hlavním usnesením bylo snažit se zapojit co možná nejaktivněji do vydávání Stopy a pomoci jí navrátit do stejné luxusní formy, jakou jsme ji znali.

Podobnou schůzku chystáme v polovině ledna a věříme, že se nás sejde zase o několik víc.

Hanka K.

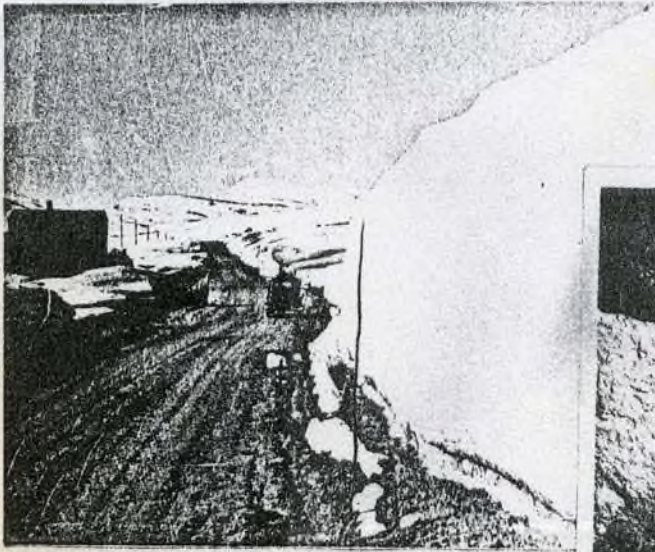

FIG. 1

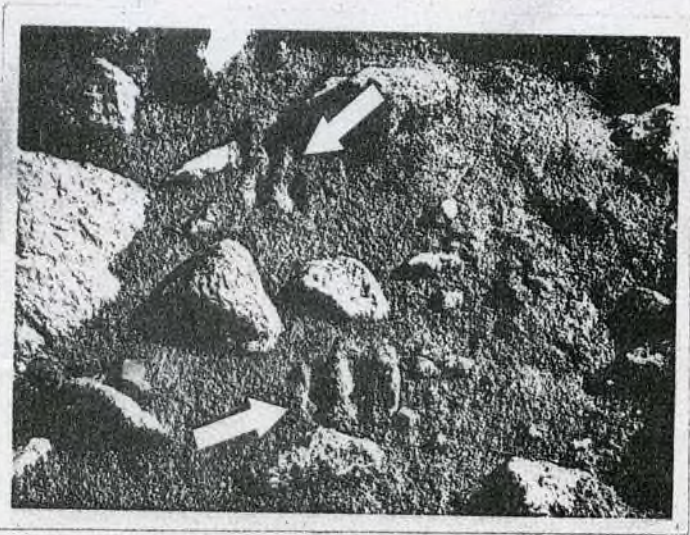

FIG. 2

FIG. 3

Pokračování z 1.stránky

vzorek nebo náčrta a provést objednávku. (Min. počet?)B'V' je zřejmě expert na zimní táboření a hledání obživy z přírody. Je znalec hub a má informace o Fungi Committee of People-to People Hobbies Inc. Jeho adresa je: Jaro A. Konečný, Salem-Strong, Maine,USA!

"S radostí vítáme objemnější Zprávu, je to víc práce, ale snad i druzí Vaši práci ohodnotí. Máte-li nějaké reakce od jiných lidí, snad by se mělo něco uvěřit, jako to bylo na některých zadních stránkách Stopy. Věřím, že jednotlivci mají opravdu zájem o to, kde jsou ostatní a co dělají atd., ale vzít péro, to je moc namáhavé. Ale když se s někým setkáme, vyptávání není konce!"
Maruška

"Nazdar Fretko, velice se stydím, že Ti píši teprve nyní, obdržel jsem dopis od Janoška z Filadelfie a tak jsem si znovu vzpoměl. Nepsal jsem proto, že jsem hledal nové zaměstnání a tak jsem byl v očekávání nové adresy. Nyní vyučuji na universitě. Mezi tím jsme dokázali trochu "rozhejbat" bolivijský skauting. Loni jsem absolvoval kurs Wood Badge v peru a tak teď funguji mimo jiné jako instruktor. Letos jsme měli první kurs Wood badge tady v Bolívii. Z 25 frekventantů 16 absolvovalo, takže něco se dělá líp než dříve. Mimo to mám jednu družinu, ze které se připravují udělat oddíl- šest kluků občanů Spojených Států, mám taky smečku vlčet bolivijských, ty řídíme spolu s mou paní, takže oddíl, který začne po táboře bude mezinárodní. Tím pádem bych Tě chtěl vzít za slovo, totiž jestli bys mi mohl poslat nějakou literaturu ze Sp. Států, protože bych chtěl mít oddíl na styl BSA. Nutně potřebujeme POR, Handbook of Scoutmaster, Handbook of Patrol Leader, Merit badge pamflety atd. Jestli bys mohl sehnat něco z druhé ruky, bylo by to lepší k vůli celnici. Naši lílku jsem si udělal vyšivanou. Teďka sháním stipendium pro příští rok na Schiff Scout Reservation, N.J., kde bude kurs pro skauty z Latinské Ameriky. To víš, s platy jaké jsou tady za své jeden nemůže. Bohužel, Kalifornie je trochu z ruky, ale doufám, že se uvidíme s Janošikem, který je přece jen blíž."
Sir Chán

"Milí bratři! Dnes jsem obdržel Stopu-Zprávu č.3 za kterou vřele děkuji. Je dobrá obsahem a články Vělna a Janoška jsou dobrou připomínkou nám kterým podrobnější historie Svojskovy činnosti po tolika letech se stala více méně mlhavou. K Fakírovu článku jen to, že dovedu pochopit jeho rozladění, neboť jsem se setkal s podobnými obtížemi, když jsem zakládal oddíl v New Yorku, a to bylo prosím v roce 50, když naši hoši byli ještě "čerství". Ovšem Fakír byl příliš optimistický, což přispělo k jeho zklamání větší mírou. - Zpráva o Bublajzově nehodě je velmi smutná a ač jej osobně neznám, přece jsem mu chtěl pár řádků napsat. Ale jaké je jeho občanské jméno? Teď jsem u něčeho co mám na srdci: Často se setkáváme se skautskými jmény. Některé bratry znám osobně, některé ne. Jiné zase znám, ale nikoliv jejich skautská jména. Myslím, že by bylo dobře pořídit seznam bratrů s uvedením jejich skautských jmen, abychom v budoucnu vždy věděli o koho jde.- Myslím, že návrh aby Racek ztrávil dovolenou v USA a Kanadě je výborný a lehce proveditelný. Já sám jsem ochoten poskytnout mu pohostinství na jak dlouho by chtěl. Salina, kde žije, je téměř v samém středu Sp. Států a v její blízkosti je několik zajímavých míst k vidění. Vzhledem k tomu, že času není nazbyt, měla by se rozjet kola na plno. Jednu střechu má zajištěnou. Buď připraven!"
Síd

"Škaut má být dochvilný a pozrite sa, tí dvaja bratia nikde", posteskl si Fakír na naší skautské schůzce v Chicagu.

Najednou se rozdrnčí zvonek a zraky všech nás kolem stolu sesedlých visí na schodech vedoucích do "basementu", kde se schůzce koná. Opravdu, dvě statné postavy v zimních v nichž rozpoznáváme Jerry a Vládu, provinile vchází.

"Tak vono se to koná opravdu tady!" - vyráží Jerry.

"No, my to vyvedli! Tys mi řek, Fakíre, ve tři odpoledne u rodičů Tonika ve sklepe, tak my se ve 3 přihnali do jejich hospůdky a ptáme se - "Tak, pane J., už jsme tady a kudypak se k Vám chodí dolů do sklípka? A on Vám na nás jen oči vykulil, že prý tam pod zemí není nic než motory, a co že tam vlastně hledat budem? A pak mi vytmavil, že ta skautská slezina se pořádá tady u nich doma ve sklepe, tak honem uháníme sem!"